

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

סדרים ציבוריים בארץ

בתי חב"ד ברחבי הארץ עורכים יותר ממאתיים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו עשרות אלפי יהודים. הסדרים מיועדים לכל שכבות הציבור, לכל המעוניין לחגוג את הסדר כהלכתו, באווירה חסידית שמחה ומאחדת. ההשתתפות מותנית ברישום ובאישור מראש. פרטים במוקד חב"ד *3770.

עושים סדר בעולם

וגם ברחבי העולם שליחי חב"ד נערכים לארגון כשלושת אלפים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו כרבע מיליון יהודים. סדרים כאלה יהיו בנפאל, בסין, בתאילנד, ביוון, בקפריסין, בבולגריה, בטורקיה, בקונגו, בניגריה, בקמבודיה וברחבי מדינות חבר העמים. המטרה היא לאפשר לכל יהודי לחגוג את הסדר כהלכתו.

מדריך לפסח

צעירי חב"ד הוציאו לאור לקראת פסח במהדורה חדשה את החוברת פסח, יוצאים לחירות – כל מה שצריך לדעת על חג הפסח. בחוברת, הצבעונית והמהודרת, מוגש הרקע ההיסטורי של החג, וכן סיפור יציאת מצרים, משמעות החג, הלכותיו, וכיצד מתכוננים לפסח ועורכים את הסדר כהלכתו. יש גם סיפור מרגש על פסח בכלא הסורי, תיאור מהלך אפיית מצה שמורה ועוד. החוברת כתובה בלשון בהירה ושווה לכל נפש, ונועדה להנחיל לציבור הרחב את תוכני החג. להשיג בבתי חב"ד.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:05	7:43	7:20	6:58
8:05	8:44	8:13	7:54

312 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס 973-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

אפשר להדביר את הווירוס

מי שמעבירים את המידע הלאה פוטרים את עצמם מאחריות, בטענה שהם לא יצרו את המידע אלא העתיקו והדביקו בלבד

לטפח כללים ברורים איך להתנהג בתחום הפצת המידע

למושמש. עיתונאי אינו יכול להסתתר מאחורי הטענה 'פרסמתי מה שקיבלתי'. הוא נדרש לבדוק את הסיפור ולברר את הפרטים. אם לא יעשה כן, הוא חושף את עצמו לתביעת דיבה.

אולם בעוד החוק מכנה 'לשון הרע' פרסום דבר שקר בלבד, התורה כוללת באיסור זה גם דברי אמת, אם הם פוגעים בזולת. האיסור להפיץ שקרים מכונה 'הוצאת שם רע', ואילו 'לשון הרע' פירושו – כל דבר שמכפיש את הזולת. זה אחד האיסורים החמורים, ועונשו של המדבר לשון הרע הוא – "בדד יִשָּׁב, מחוץ למחנה מושבו".

עצור בטרם תדביק

גם ביקורת על אישי ציבור אינה פטורה מאיסורי לשון הרע ורכילות. יש מקום לביקורת, אבל גם לה יש גדרים וסייגים. כיום נוצרה נורמה שדמם של אנשי ציבור נעשה הפקר, ואפשר לכתוב ולפרסם עליהם כל דבר. אבל גם הם בני אדם, וגם להם ילדים ובני משפחה, והם צריכים להתמודד עם כמויות עצומות של רוע ושקרים.

הבסיס לכל המצוות שבין אדם לחברו הוא הציווי "ואהבת לרעך כמוך". כשאתה עומד לעשות מעשה הנוגע לזולת, עצור לרגע ושאל את עצמך אם היית רוצה שיעשו לך כך. קודם שאתה מעתיק ומדביק מידע שקיבלת, חשוב כיצד היית רוצה שינהגו אחרים בדברים הנוגעים לך ולמשפחתך. זו האחריות המוטלת על כל אחד ואחת מאיתנו.

התפתחות המואצת של הטכנולוגיה מציבה לפנינו אתגרים חדשים במישור המוסרי והערכי. מדברים רבות על הצורך להתגונן מפני הדברים השליליים, שהטכנולוגיה הופכת אותם לזמינים ולנגישים, ועל הסכנות הטמונות ברשתות החברתיות. אולם היבט חשוב לא פחות הוא השטף הבלתי-פוסק של רכילות ולשון הרע, שכמעט אי-אפשר לחמוק ממנו.

הטכנולוגיה דוהרת במהירות רבה כל-כך, עד שאיננו מספיקים לטפח מערכת ערכים ברורה, שתבהיר את גבולות המותר והאסור. אנחנו מחנכים את

ילדינו מגיל רך שאסור לגעת ברכושו של הזולת, שצריך להימנע מלשקר, שיש לאמץ מידות טובות. באותה מידה יש לטפח כללים ברורים איך להתנהג בתחום הפצת המידע.

שמועות חובקות עולם

אחת התופעות שהתנחלו בתוכנו היא 'העתק הדבק'. אנחנו מקבלים משהו, ובלי לחשוב פעמיים מעתיקים אותו ומעבירים הלאה. לא לשווא המידע המועבר בדרך זו מכונה 'יראלי', כי הוא מתפשט כמו וירוס ממש ונהפך למגפה.

אם בעבר הייתה שמועה יכולה להתפשט ברדיוס מקומי מוגבל, כיום היא יכולה להגיע בתוך דקות לכל קצווי תבל. אדם יכול לבדות סיפור שאין לו שחר, ואם הוא עסיסי דיו, הסיפור ירוץ ברשת ויגיע למיליוני בני אדם, בזכות אותו 'העתק הדבק'.

כאן נדרש חינוך יסודי להבנת גודל האחריות המוטלת על כל אחד ואחת מאיתנו. מי שמעבירים את המידע הלאה פוטרים את עצמם מאחריות, בטענה שהם לא יצרו את המידע אלא העתיקו והדביקו בלבד. הם גם אינם חשים את משמעות המעשה שעשו, שכן העבירו אותו למספר מוגבל של בני אדם. אבל הגיע הזמן להבין שמוטלת עליהם אחריות שאינה פחותה מעורכי עיתונים וערוצי תקשורת גדולים.

האתיקה העיתונאית מחייבת לאמת מידע קודם שמפרסמים אותו. חובה גם לתת זכות תגובה

קרבן עשיר, קרבן עני

הכוחות ניתנים

מן הדברים עולה מסר נפלא בעניין העבודה הרוחנית של כל יהודי: כאשר אדם שרוי במעמד רוחני 'עני', הדרישות ממנו נמוכות – 'קרבן עני'. אך כאשר הוא מחליט להיטיב עם יהודי אחר במסירות נפש, למעלה מכוחותיו, נותן לו הקב"ה אפשרות לקיים את החלטתו על-אף משאביו הדלים, ולהביא 'קרבן עשיר'.

כבר אמרו חז"ל "מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה". בתורת החסידות מוסבר שכאשר יהודי מתכנן לעשות דבר שבקדושה, מצרף הקב"ה בהשגחה פרטית את הנסיבות, כדי שכוונתו הטובה של היהודי תבוא לידי פועל, אף אם בשעת קבלת ההחלטה היה נדמה שהיא בלתי-אפשרית. אלה כוחות חדשים שניתנים מלמעלה, כדי שיהודי יוכל למלא את החלטתו במידה השלמה ביותר.

(תורת מנחם תשמ"ו, כרך א, עמוד 420)

אמרת השבוע

ענוה וגאווה

בעל חידושי הרי"ם מגור אמר שטהרת המצורע מלמדת את היהודי שפעמים עליו להיות שפָּל כאזוב ופעמים עליו להתנשא כארז:

פעמים באים אל האדם ומבקשים ממנו לפעול בעניין כלשהו, והוא משיב: 'מי אני ומה אני, מה בכוחי הדל לעשות'. או שהאדם נדרש לפעול בעוז רוח בעניין של כבוד שמים, והוא מצטנף לו בפינה וחושב: 'מי אני שאהיה מוכיח בשער'. עליו לדעת שזו ענוה פסולה, ויש מצבים שעליו להיות תקיף וזקוף כארז.

אולם כאשר האדם סבור שמישהו פגע בכבודו, והוא ממאן לסלוח לו – זה הזמן להיות שפָּל כאזוב, למחול ולסלוח ולהימנע מרגשות כעס ונקמה.

פתגם חסידי

"כאשר גאוותן מכניע את גאוותו ומבטל את ישותו, העולם סבור שיש כאן 'ביטול היש'. האמת היא שאין זה אלא ביעור הרע בלבד" (אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש)

וכך הרמב"ם כותב: "עשיר שאמר קרבנו של מצורע זה עליי, והמצורע היה עני, הרי זה מביא על ידו קרבנות עשיר, שהרי יד הנודר משגת. ועני שאמר קרבנו של מצורע זה עליי, והיה המצורע עשיר, הרי זה מביא על ידו קרבנות עשיר, שהרי זה הנודר חייב בקרבנות עשיר".

עומק הקשר

הדבר מעורר תמיהה: איך ייתכן לדרוש מאדם עני להביא קרבן יקר, שאין ידו משגת? והלוא אם הוא עצמו היה צריך להביא קרבן היה נדרש להביא קרבן עני, ואיך תובעים ממנו להביא קרבן במושגיו של העשיר?

כאן בא לידי ביטוי עומק הקשר שבין יהודי ליהודי. כאשר יהודי קושר את עצמו ביהודי שני ומתחייב להביא את קרבנו של העשיר – נותן לו הקב"ה כוח ויכולת להקריב 'קרבן עשיר', אף-על-פי שהוא עצמו עני. זו המשמעות העמוקה של אהבת ישראל, הנובעת מהקשר הפנימי בין יהודי ליהודי.

מרכיב מרכזי בתהליך טהרתו של מצורע היא הקרבת קרבן. הגדרתו של קרבן מצורע היא 'קרבן עולה ויורד', והוא נקבע על-פי מצבו הכלכלי של המצורע. אם עשיר הוא, עליו להקריב שלושה כבשים וסולת, אך "אם דל הוא, ואין ידו משגת, וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד... וְעֶשְׂרוֹן סֹלֶת... וְשִׁתִּי תְרִים".

הפערים בקרבן 'עולה ויורד' יכולים להיות מן הקצה אל הקצה; מקרבן בעל ערך כספי גבוה, ועד קרבן בשווי זעום, לפי הישג ידו של המקריב. הדבר מבטא את המובא במדרש: "איני מבקש אלא לפי כוחו". הקב"ה מציב ליהודי דרישות המותאמות ליכולותיו, ולא למעלה מהן.

אפשר להתחלף

אך יש אפשרות שיהודי אחר מתנדב להקריב במקום המצורע את קרבנו. האפשרות קיימת לא רק כשהמצורע אינו מסוגל להביא אפילו קרבן זול, אלא בכל מקרה יכול אדם אחר להחליף את החייב.

מן המעיין

נגעי בתים | מאת הרב אליעזר ברוד

בשורה היא

"ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם" (ויקרא יד, לד). בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, לפי שהטינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, ועלידי הנגע נותץ הבית ומוצאן.

(רש"י)

המטרה האמיתית

גם חורבן הבית והגלות מטרם לגלות את ה'מטמוניות' שבנפש, את האוצרות הרוחניים הנפלאים שנתן בורא כל הנשמות בתוך כל נפש יהודית, וכן לגלות את ה'מטמוניות' שמסביב – ניצוצות הקדושה הטמונים בעולם. גילוי ה'מטמוניות' הרוחניות מביא לידי גילוי את ה'מטמוניות' הגשמיות, שפע רב של כסף וזהב גשמיים.

(לקוטי שיחות)

נראה כנגע

"והגיד לכוהן לאמור, כנגע נראה לי בבית" (ויקרא יד, לה). אינו אומר "נגע נראה לי בבית" אלא "כנגע", שזה רק נרָאָה כמו נגע. כי לאמיתו של דבר בשורה היא לו, לגלות את ה'מטמוניות' הטמונות בבית.

(אמרי אש)

להוסיף טובה

גילוי ה'מטמוניות' בעקבות נגעי הבתים מלמדנו

שכאשר קורה חלילה דבר מצער, אירוע שגורם ל'ניתוץ הבית' – העדר מנוחת הנפש, אין ספק שהדבר לא בא אלא כדי להוסיף טובה וברכה, גלות את הטוב הטמון באדם.

(הרבי מליובאוויטש)

עושר יהודי

העושר היהודי אינו מתבטא בבתים ובממון. העושר הנצחי היהודי הוא כאשר אנו יהודים שומרי תורה ומצוות, מביאים לעולם בנים ונכדים הממשיכים גם הם לשמור את התורה ומצוותיה.

(היום יום)

סילוק הטומאה

הכנענים היו עובדי עבודה זרה, ובעקבות זאת שרתה בבתיהם רוח טומאה. על-ידי ניתוץ הבית הסתלקה רוח הטומאה ממנו, והוא נהפך להיות ראוי למגורי יהודי.

(זהרה)

מקור גסות הרוח

הנגעים באים על גסות הרוח, ולכן הם מופיעים גם בבתים ובבגדים, שהם הגורמים העיקריים לגאוה. רוב בני-האדם הגאים הם מי שיש להם בתים ובגדים מפוארים.

(רבי משה מקוברין)

המכרז הזוכה

השמועה הייתה מסעירה: בפעם הראשונה מסתמן איום ממשי על הזיכיון של משפחת מושקוביץ לרכז את עסקי מכירת ייך שרף בהונגריה.

אחת לשלוש שנים העמידה הממשלה את הזיכיון למכרז. משפחת מושקוביץ האמידה הייתה כל השנים המתמודדת היחידה במכרז, והגישה הצעת מחיר סבירה, שאפשרה לה ליהנות מרווחים נאים. עתה החליטה קבוצת גויים ליטול את הזיכיון מידי היהודי ולהגיש הצעה גבוהה יותר.

ליבם של בני המשפחה התמלא חשש כבד. המתחרים הפגינו נחישות להפקיע את הזיכיון מידי יהודים, יהיה המחיר אשר יהיה.

בצר להם החליטו בני משפחת מושקוביץ לפנות אל הצדיק רבי מרדכי מנדבורנה. אך הם לא היו חסידים ולא נהגו לחסות בצל אדמו"רים. לכן העדיפו לשגר שליח אל הצדיק, כדי שיעביר את בקשתם.

החסיד ר' אברהמ'ל בירנבוים היה האיש. לפרנסתו החזיק בית מרוח, ומשפחת מושקוביץ הייתה ספקית המשקאות החריפים שנמכרו בו. ברבות השנים הצטבר חוב למשפחת מושקוביץ, אך זו נהגה עמו במידת החסד ולא דחקה בו. עתה שמח שיש בידו להשיב למשפחה כגמולה ולייצגה לפני הרבי.

רבי מרדכי עיין זמן ממושך ב'קוויטל' (פתקת ברכה) ושאל: "היכן גרה משפחת מושקוביץ?"

"בעיר פוטיק", השיב ר' אברהמ'ל.

"פוטיק?!", כיווץ הרבי את מצחו. "היכן היא פוטיק?". ר' אברהמ'ל השתומם. הלוא הרבי נוהג לערוך מדי שנה מסע גדול במדינה, ובוודאי הוא מכיר את הערים והכפרים באזור.

"אולי תדע לנקוב בעיר הסמוכה לפוטיק?", הציע הרבי.

"סָרְנֶץ", השיב החסיד.

"מרדכי אינו יודע היכן היא סָרְנֶץ?", השיב רבי מרדכי. "אולי קרסטיר שוכנת באזור?"

"אכן", שמח החסיד לומר.

באותו רגע אורו פניו של הרבי. "לכן לא ידעתי", אמר בשמחה, והסביר לחסיד שהוא יודע מה שעליו לדעת, וכהוכחה לכך תיאר את ביתו של החסיד על מבואותיו וכל פרטיו, אף שמימו לא דרך בו. "אולם את

העיר פוטיק איני מכיר, משום שהיא ב'בעלותו של הצדיק רבי ישעיל'ה מקרסטיר", נימק.

הרבי הוציא את שעונו מכיסו, הביט בו ואמר לחסיד: "סע, עוד תספיק להגיע לרבי ישעיל'ה ולהיושע בטרם יצא המכרז לדרכו".

ר' אברהמ'ל יצא מן הרבי נבוך

למדי. את הצדיק רבי ישעיל'ה הוא מכיר היטב. הוא ורבי ישעיל'ה שימשו בקודש את רבי הרשלה מליסקה. יתר על כן, הוא, ר' אברהמ'ל, היה המשמש הראשי, ורבי ישעיל'ה היה עוזרו... כעת חש מבוכה. כיצד יחלה את פניו כחסיד הבא אל רבו?

אלא שחזקה עליו הוראת הצדיק, ור'

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

הפיכת ה'מצורע'

בדורות קדומים נהגו לכנות את פרשת השבוע 'זאת תהיה' ולא 'מצורע', אולם בדורות המאוחרים התקבע השם 'מצורע'. הרבי מליובאוויטש מסביר (לקוטי שיחות כרך כב, עמ' 70) שהדבר קשור בקרבה אל הגאולה:

"בדורות הראשונים, שהיו מרוחקים מזמן הגאולה, הגאולה הורגשה באופן של 'זאת תהיה' – עניין שהיה בעתיד, בנפרד; וממילא העבודה לא הייתה חדורה עד כדי כך עם ההרגשה שקיום התורה והמצוות עצמו מגיע מיד לשלמותו גם בעולם.

"אך בדורות האחרונים, שנקראים 'עקבתא דמשיחא', מורגש אצל יהודים הרבה יותר העניין של משיח, ולכן נקראת הפרשה בדורות אלו בשם 'מצורע' – יהודים מבנים ומרגישים... בעבודה שלהם שהנהיגה בא משיח, וממילא – המעשה הוא העיקר – מוכרחים עוד יותר להוסיף בתורה ומצוות, שהעולם יגיע לשלמותו במהירות הגדולה ביותר, וקיום המצוות יהיה 'כמצוות רצונך', בביאת משיח צדקנו בבית המקדש השלישי".

נשאר הסוף

הרבי מוסיף: "על פי הנ"ל יש להמתיק עוד יותר, מה שדווקא בדורות האחרונים נקראת הפרשה 'מצורע': כשם שהדבר הוא באדם פרטי, שדווקא עניין הנגעים מורה על האדם השלם 'שמוכשרין מעשיו ותיקן כל הדברים והבחינות שלמעלה', זהו רק 'שהבחינה התחתונה שבו לא נתברר הרע והפסולת ממנו', ולכן נולדו סימנים גשמיים רק בעורו, לרמז, שרק 'בסוף לבושו' נשארה פסולת שעדיין לא נתבררה – על דרך זה בנוגע לכללות עם ישראל: כיוון שבדורות האחרונים של עקבתא דמשיחא נמצאים קרוב מאוד לביאת המשיח, לכן מרגישים עתה את התוכן הנעלה של בחינת 'מצורע', שהפנימיות של כלל ישראל כבר נתבררה (על ידי עבודתם במשך כל הדורות), ונשאר רק לברר את הפסולת והחיצוניות של 'סוף לבושו'".

במקום אחר (לקוטי שיחות כרך ז, עמ' 103) הרבי מקשה שלכאורה 'מצורע' הוא שם בלתי רצוי, והוא מבאר:

"על פי כל הנ"ל יובן גם העניין שבדורות הראשונים הייתה נקראת הפרשה 'זאת תהיה' ובדורות האחרונים נקראת היא 'מצורע': אמיתית העניין של 'אתהפכא חשוכא לנהורא', שהחושך עצמו יתהפך לאור, יהיה רק לעתיד לבוא. כי אז יהיה גילוי העצמות, שרק מצידו (שכן לגביו אור וחושך שווים) ייתכן אופן זה שב'אתהפכא'.

חרכים בכותל

"לכן בדורות הראשונים, כאשר עדיין היו רחוקים מהגילוי שלעתיד, ועוד לא האיר ה'ויצא הכהן אל מחוץ למחנה' – שטהרת המצורע תבוא מצד המצורע עצמו – ובגלוי היה אז רק ה'והובא אל הכהן', עדיין לא קראו פרשה בתורה בשם 'מצורע', כי בשעה שטהרת המצורע באה מצד גילוי אור מלמעלה ולא מצד עניינו עצמו, שהיה מצורע זה – מצד עניינו הוא – לא נהפך לתורה אור. אלא שהואיל וידעו כי לעתיד לבוא כך יהיה, שהחושך עצמו יתהפך לאור, קראו את הפרשה 'זאת תהיה', שלעתיד לבוא תהיה 'תורת המצורע' – המצורע יתהפך לתורה'...

"אך בדורות האחרונים (שנקראים עקבתא דמשיחא) מורגש אצל יהודים העניין של משיח. יהודים שומעים ומרגישים שמשח 'הנה זה עומד אחר כתלנו', ויותר מכך, לכותל יש כבר חלונות וחרכים; עוד יותר, הוא – משיח – 'משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים', הוא מסתכל ומשגיח עלינו (רק שאותו לא רואים, וזה רק בגלל שכותלנו – הכותל שלנו – מסתיר), ולכן עושים יהודים גם 'מצורע' – פרשה בתורה, כי כבר מאיר בתורה הגילוי שלעתיד, של 'ולילה כיום יאיר'."

אברהמ'ל נסע אל רבי ישעיל'ה. בהגיעו לשם נתקבל בשמחה. רבי ישעיל'ה אירחו בכבוד ודאג לכל צרכיו. כשירד הלילה, עלה ר' אברהמ'ל על יצועו בלי לומר דבר.

גם הצדיק ר' ישעיל'ה לא דחק באורחו והבין את מבוכתו. בבוקר כיבד אותו בכוס קפה ואיחל לו הצלחה בהמשך מסעו. ר' אברהמ'ל חש מצוקה. הוא מוכרח לבצע את השליחות, אך אין הוא מסוגל לעשות זאת.

בלב כבד עלה על העגלה, ורגע קודם שיצא לדרכו אמר לו הצדיק: "סעו לשלום ולבריאות, והכול יהיה בסדר עם משפחת מושקוביץ!".

כעת רווח לר' אברהמ'ל. הצדיק ראה ברוח קודשו את סיבת בואו, וברגישותו פנה אליו ביוזמתו והעניק את ברכתו בלי להביכו.

הגיע יום המכרז. מושקוביץ שקל כיצד לנהוג. הוא ידע כי הקבוצה המתחרה תגיש הצעות גבוהות משלו. בדרך הטבע לא היה לו סיכוי לזכות. בליבו אמר: "אם תועיל ברכת הצדיק, נזכה גם בסכום נמוך".

התייצב היהודי מול מושל המחוז, ונקב בסכום שהיה נמוך מכל הצעותיו בשנים הקודמות. המושל נדהם. הוא החליט שלא להכריז את הסכום בקול רם, מחשש שהמתחרים יפחיתו גם הם את סכומי הצעתם.

כעת הוזמן נציג הקבוצה המתחרה. הלה ניגש בגו זקוף ובצעדים בוטחים, כחכם בגרונו, ואז... קולות משונים בקעו לפתע מגרונו. האיש המבוהל ניסה שוב ושוב להוציא מילים מפיו, אך הצליח להשמיע רק הברות קטועות חסרות פשר.

פניותיו של המושל אל האיש נענו בבלייל של קולות משונים. הוא רתח מזעם. התנהגותו של הנציג התפרשה כזלזול בו. מיד ציווה להכריז כי משפחת מושקוביץ זכתה במכרז.

הנציג חזר אל חבריו חיוור ומבוהל. "אני לא יודע מה קרה לי", מלמל. "יהודי צנום, בעל זקן לבן, הופיע מולי, אחזני בגרוני, ובכל פעם שניסיתי לפתוח את פי – עמד וחנק אותי. לא הצלחתי להוציא מפי אפילו מילה אחת!".

את הסיפור סיפר רבי ישעיל'ה מקרסטיר עצמו לחסיד ר' שלמה ענגל וסיים: "הייתי חייב לעזור למשפחת מושקוביץ, שכן בני המשפחה קנו לי את זוג המגפיים הראשון שהיה לי בהיותי ילד, והם שילמו בעבורי את שכר הלימוד למלמד".

(על פי 'רשומים בשמך' מאת רבי יצחק שלמה אונגר)

המנוע שמאחורי המקוואות

כעשור, פגעה קשות בתקציבי בניית מקוואות.

השקעה בעיצוב

לאחר שרכש ידע והתייעץ עם אביו, הגאון רבי בן-ציון מוצפי, החליט להקים את ארגון 'טהרת הבית'. "בשלב ראשון החלטנו לעסוק בשיפוץ מקוואות מוזנחים, או בהבאה לידי סיום של בניית מקוואות ש'נתקעו' מחוסר תקציב", הוא אומר.

השלב הבא היה בניית מקוואות חדשים. "במסגרת העבודה נפגשנו פעמים רבות עם שלוחי חב"ד וסייענו להם בבניית המקוואה באזורם. המיוחד במקוואות, בשונה מבתי-כנסת, שכאן אין 'שבטיות'. כל עם ישראל יכול להשתמש במקוואה אחד. החלטנו להשקיע רבות בעיצוב, כדי לגרום לבאים תחושה נעימה וטובה".

סיפורי ניסים

שבעים ושישה מקוואות חדשים בנה הארגון עד היום. "בעבר היינו יכולים לבקר מדי פעם במקוואות שבנינו, כיום כבר אין זמן לזה. המבט קדימה, לבניית עוד מקוואה, הוא מצהיר. מניין התורמים? "מעולם לא נסעתי לחו"ל", הוא משיב. "התורמים ברוך השם באים אלינו. כולם רוצים להיות שותפים, להרגיש חלק. כל מקוואה והסיפור המיוחד שלו. יש אינספור סיפורים שגורמים לנו להתפעל בכל פעם מחדש". הרב מוצפי אומר כי

כאשר הרב יחזקאל מוצפי התייצב בבסיס חיל האוויר בבקעת עובדה שבדרום והעלה את הצעתו לבנות מקוואה טהרה, המפקדים צחקו. "זה בדיוק כמו להקים בסיס צבאי בישיבה חרדית", השווה אחד מהם. הרב מוצפי לא אמר נואש, ולבסוף הושג האישור.

"הרבה קשיים עברנו אך כעבור כמה חודשים המקוואה עמד על תילו", מספר הרב מוצפי. "לקראת חנוכת המקוואה באו אנשי העדה החרדית לבדוק את כשרותו ולא הסתירו את התפעלותם מההדר החיצוני וההידור הרוחני. הרגשנו שמקוואה הטהרה מצליח לאחד את עם ישראל ולחבר בין כולם".

מחסור במקוואות

לפני כעשר שנים, במסגרת לימוד הלכה למעשה בעניין כשרות מקוואות, סייר הרב מוצפי, המשמש ראש כולל בשכונת גאולה בירושלים, בכמה מקוואות. "לצד מקוואות מהודרים נתקלתי גם במקוואות סגורים, בהעדר מפעיל. ראיתי מקוואות פסולים. ראיתי שכונות גדולות בלי מקוואה".

באותו רגע החליט הרב מוצפי לעשות מעשה. "נדהמתי מהמחסור הגדול במקוואות טהרה, שהם הבסיס לטהרת המשפחה", הוא אומר ויורה רשימת יישובים בכל הארץ שבהם ביקר. הוא מוסיף ומציין כי סגירת המשרד לענייני דת, לפני

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

חלב בהמה שאכלה חמץ

שאלה: האם חלב שנחלב מבהמה האוכלת חמץ בתוך הפסח – כשר לפסח?

תשובה: יש אוסרים חלב זה, וכמורכב אוסרים לאכול בפסח בשר בהמה או עוף שאכלו חמץ בתוך הפסח. ויש מתירים אם הבהמה אוכלת גם מזון שאינו חמץ, שאז "זה וזה גורם", אף שבכך אנו נהנים מחמץ האסור בהנאה. ובבהמת נכרי מקילים יותר.

האוסרים כתבו שיש להכין קודם פסח בשר ועופות [ומוצרי חלב] בכמות הדרושה לכל ימי הפסח, או לקנות ממקום שבו משגיחים שאין מאכילים את בעלי-החיים חמץ בפסח.

לעומת זה, באגרות משה כתב, שעל-פי הראשונים יוצא, שמצד הדין גם בהמה האוכלת רק חמץ בפסח אין מקום לאסור את בשרה ואת חלבה

המקוואה משנה חיים. הרב יחזקאל מוצפי

הוא שואב כוח מהתגובות של הציבור: "אנשים מספרים שהמקוואה שינה להם את החיים, פתח להם צוהר לטהרת המשפחה. יש סיפורי ניסים רבים על זוגות שנפקדו".

לצד הקושי הכספי נתקל הרב מוצפי לפעמים בהתנגדויות: "יש מקומות שבהם התעוררה התנגדות עזה. עברנו תמיד את כל המכשולים, בזכות הסייעתא דשמיא הגדולה". הוא רואה לנגד עיניו יעד אחד: "שמקוואות הטהרה יהיו נגישים לכל עם ישראל, שלא יהיה בית אחד בעם בלי טהרה".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020